

Воиникъ-а ко Орёжэнъ всесёдналь Кёнъ-а и разъ игралъ
на скакодѣ: Най напоконъ влазалъ така и средъ про-
гны-тѣ, и Кёнъ-а нараненъ падналъ и лежалъ мртвъ.
Твѣ като видѣло Магаре-то, променило думы-тѣ си, и
чнало да скайва Кёнъ-а.

Тамъ приказка почака: че не трѣба да закиждамы
начальницы-тѣ и на колерцы-тѣ, но трѣба да мыслимъ
зижданѣ-то и бѣдѣ-тѣ, съ който сѧ натокарены, и та-
да свычамы сиромашіж-тѣ.

Сребролюбецъ-а. 59.

Дінъ Сребролюбца и спродалъ си гдѣ иро юмѣлъ, и на-
правилъ го на пары. Напоконъ зѣлъ та го слїдалъ, и
то го напрѣкилъ ёдинъ златнъ грѣдъ, Стишѣлъ и за-
иже на ёдинъ мѣсто, и съ ней же тамо закопалъ и
тѣ си и оумѣ-а си, и на всакъ дѣнь ходилъ да си
ада, и радвалъ и сѧ. Сапикасалъ го ёдінъ Отъ слѣ-
тѣ мѣ, и като разумѣлъ каквѣ въ работа, и зкопалъ
адѣ-тѣ, и поклонилъ иже. Слѣдъ тока дошёлъ и Сонъ,
като видѣлъ прѣзно мѣстѣ-то, начнѣлъ да плаче и да
బи космы-тѣ си. А дрѣгъ иѣкой видѣлъ го, че плаче
ка, и като сѧ наѣчилъ причинѣ тѣ, рѣкалъ: **Е** дрѣже!
скорбѣ толіко мнѣго, защо не то когито си былъ юмѣлъ
сѧ-то, юмѣлъ го си былъ, но земѣ ёдінъ камыкъ, и
роні го на Снова мѣсто, и мысли си, че си го юмашъ
ка: защо се тамъ истѣ-тѣ работѣ ще тѣ испѣлни. За-
да, каквѣто глѣдамъ, нитѣ когито ти былѣ сѣдѣло зла-
то, былѣ въ иѣкое оупогребленїе.

Товѣ сказаніе почака: че ище нѣ да има человѣкъ
ири, когато не го оупогреблѣка.

Патки-тѣ и Жерави-тѣ. 60.

Патки и Жерави пасли на ёдинъ Ливадѣ. Но понеже пол-
вали сѧ ловцы-тѣ, Жерави-тѣ, защо то были лѣки,